

ACC. N:R M. 11069 :/.

Ovädret 1888

Attanhundraåttiåtta va de de varsta vär ja i hela mitt liv vad me om. Vi gick å skotta sni i Burlöv vär evelia da i sex vicker å man va så forrfrussen och stiv i både arma å ben så man va räktet rädd forr å gi si ud varenda maren. Snin kom inte po allvår forrän den sjuttene februari. Po marenen den dan va de grannt vär och här va en man som Hedde Genberg som hade handelsbutik i byn, han kom hån te vårt å boda min bror Jöns te köra te Malmö etter varor. Di ga si iväj rätt tilia po marenen å di va tre i slän forr Genbergs tös va osse me. Norr di körde forrbi mullan sto Jakob mullare po mullebacken å di stämde ti forr å höra me han va han trodde om väred. Här ska I köra? frågte han. Vi ska te Malmö etter varor sa Genberg. Ja, sa mullaren, e de så add I ska him igen i denne vickan så bler de bäst add I ser å bler färria å vänna nesan mod himmed ingan midå, forr sin går de inte. Genberg grina ju litt add mullaren, men han tänkte ändå po va han hade sajd forr mullaren va känd forr å kunna spå vär. Han hade ju osse städ po mullan i nära femti år så han hade många värtecken som han kunne dra si ti minges. Ja, så ga di si ju iväj å kom te stan å hämta varor hos

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

ACC. N:R

M. 11069: 2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

handlare Sjöberg å norr di va färia me de så skulle Genberg bjuda
po kaffe å en jög ingan di körde him. Di kom te sidda ve ett bor ve
funstered inge po restrationen å norr di hade satt si kom ^(n/) Geberg te
titta ud po gadan. Ack, den djävla mullaren, sa Genberg, hade han inte
rätt. Då hade de borrad å sni å de hade tad te blåsa så de fåg osse.
Så fort di hade slåged kaffed ga di si iväj och ingan di hade nådd ud
ve backana va de full snistorm. Di välte me slän fem gånger ingan di
kom te Arlov å tösastackalen frös så hon gräd. De fåg så di kunne inte
se två alna framforr si men di hörde nåd som pingla framforr si å di
råfte po hjälp. Den som di hörde stämde te, de va en man ifrå Alberta
å han hade en stor slä med två hästa å en stor skingfäll å ettersom han
skulle köra väjen om Burlöv så fick tösen aga i hans slä i skingfällan
å di flutte över varorna did osse. Sin körde han forre å bana väj å
te slut kom di fram te Burlöv, men de va inte mer än böjsebrett add di
hade klarad si. Norr di körde him ingan di ~~mätte~~ ^{träffte} Albertamannen sa Genberg
te min bror: Du Jins, ditte bler min själ vår sista färd. Mammen ifrå
Alberta måtte ble himma te vårt en hel vicka ingan väjana ble så han
kunne komma him.